

Film : Barcelona (non-fictie, 4'30")

Auteur: Joke Zandstra

Strekking

Mooie impressie met een hoog Gaudí-gehalte van Barcelona op de muziek van Queen's leadzanger Freddie Mercury en de sopraan Montserrat Caballé.

Verhaalstructuur

De algemene sfeer in de film is goed; de continuïteit voor wat betreft de onderwerpen minder. Zo zien we veelal korte shots van stadselementen gevolgd door lange shots van b.v. de Sagrada Familia. Door het ontbreken van relationele filmische koppelingen blijft de sfeer wat eentonig en kent geen spanning- of informatiebogen.

Filmische vormgeving

Wellicht ontbreekt daarbij in dit muzikaal sfeerbeeld enige toelichting via tekst of een voice-over. Wel loopt de camera vlot met goede beeldkaders. Het camerawerk is rustig en passend bij deze stijl. De maker toont zijn kwaliteit als cameraman (m/v). Het grote aantal onderwerpen in deze korte tijdspanne maakt dat het specifieke onvoldoende belicht wordt. Mooi is het als een viool in de muziek gehoord wordt, deze in beeld te zien is bij een straatmuzikant. Hetzelfde geldt voor andere muziekinstrumenten.

Vernieuwing, expressiemiddelen en achterliggende gedachte

Geen

Conclusie

Gezien de kwaliteit van de opnamen lijkt de maker tot meer in staat.

Jury : Francois Aelbrecht, René Roeken, Cor Sol.

Film : Zoeken Wereldwijd (non-fictie, 15'30")

Auteur: Wim Noback

Strekking

Een film over een verrassende hobby die wereldwijd verbreid is: Geocaching

Verhaalstructuur

Een duidelijke inleiding geeft aan wat geocaching precies is. Leuke film over een onbekende hobby, die je op de meest verrassende plaatsen brengt. Door dat onbekende blijft de film interesseren. Toch wordt de spanningsboog in de tweede helft wat minder door het teveel aan (al dan niet) gespeelde voorbeelden. (Wellicht dat het anders en vlotter overkomt door de vindplekken achtereenvolgens te laten zien, zonder het vele zoeken?) De opening met de kinderen en de inlossing bij het uiteindelijke slot is leuk gevonden en verrast.

Filmische vormgeving

De beelden tonen aan dat de maker het cameravak goed verstaat. Duidelijke standpunten en bewegingen zorgen voor een verzorgd beeld. Een dame demonstreert het zoeken naar de geocaches op verschillende plaatsen. De opnamen hierbij zijn vrij algemeen, de vondst zelf is voorzien van goede dichtbij-opnamen. Echter, de vreugde bij het zoeken en vinden bij de geocacher komt nauwelijks aan bod en dat zou het geheel enorm opwaarderen. Door de vele herhalingen van zoekplaatsen zit er (te) weinig ontwikkeling in de film. De voice over is duidelijk, inhoudelijk goed, zonder franje. Prettige stem om naar te luisteren en passend bij de hobbysfeer.

Vernieuwing, expressiemiddelen en achterliggende gedachte

Geen

Conclusie

Herhaling van de vele verstopte geocaches zonder de spanningsboog te vergroten maakt de film langdradiger dan nodig, want het geeft wel een goed beeld van een (ver)nieuw(end)e hobby.

Jury : Francois Aelbrecht, René Roeken, Cor Sol.

Film : Control (fictie, 14'50")

Auteurs: Clubfilm EFA

Strekking

Hoe je de controle kunt winnen en verliezen: man probeert vrouw te manipuleren, maar "boontje komt om zijn loontje".

Verhaalstructuur

Een wat uitgesponnen scenario dat een goed basisidee heeft, gaat in het verloop van de film zijn kracht verliezen. Ook de zoektocht van de kijker in het begin welke verhouding deze hoofdpersonen tot elkaar hebben, levert verwarring en afstandelijkheid op. Het idee dat door het omkeren van de batterijen ook de handelingen teruglopen zou een wereldontdekking zijn. De plot is wel goed bedacht.

Filmische vormgeving

Camerastandpunten zijn goed doordacht. Ook de betrekingskracht op de kijker wordt door laag "over shoulder" en hoog "tegenshot" versterkt.

De afwisseling van de situaties komt goed in beeld maar rekken het verhaal te lang uit. Op den duur wordt het verloop doorzichtig (batterijen zonder spanning). Veel handelingen konden korter (aankoop van het toestel, opmaken van de bedden). Het acteren is afwisselend goed soms minder, de duur van elke scene speelt daarbij een rol. Een sterkere regie had hierbij kunnen helpen. De klank was wel duidelijk, de opnamen rustig gemaakt. De gekozen casting brengt verwarring over de relatie tussen de hoofdrolspelers en wordt weggenomen door enkele eenvoudige zinnen in het script. Dat wordt een tricky aangelegenheid, die eenvoudig tot misinterpretatie (ook bij de jury!) van de verhouding leidt.

Vernieuwing, expressiemiddelen en achterliggende gedachte

Geen

Conclusie

Leuk idee, waarbij in het verfilmen ongetwijfeld veel plezier is beleefd.

De jury houdt zich aanbevolen voor informatie over waar het apparaat te koop is (om thuis in te kunnen zetten).

Jury : Francois Aelbrecht, René Roeken, Cor Sol.

Film : Kaas, kaas, kaas (non fictie, 7'50")

Auteur: Ben Carmiggelt

Strekking

Een buitengewoon overzicht van de kaasmarkt te Alkmaar: de registratie van alle werkzaamheden achter de schermen die nodig zijn om een geslaagde kaasmarkt te realiseren.

Verhaalstructuur

De maker heeft gekozen om de informatie laag zeer uitvoerig en dominant in de film in te bouwen. Dit vertaalt zich in een overdaad aan informatie die een sterk beroep doet op de neutrale kijker.

De kijker ervaart hier niet alleen een overzicht van het klassieke buitengebeuren maar via de voice over ook het waarom en hoe van het geheel. Zowat niks blijft onbesproken en alles wordt in beeld gebracht.

Filmische vormgeving

Dit maakt de film, ook mede dankzij de goede opnamen en de verbale opmaak, tot een erg genietbaar en voor de beroeps branche een uniek document. Dit unieke zit vooral in de volledigheid van het geheel.

De film is onderhoudend en sterk gesneden op de handelingen, rustmomenten zitten er weinig in.

Camerawerk is verzorgd, goede close ups en duidelijke beelden ondersteunen het geheel.

Vernieuwing, expressiemiddelen en achterliggende gedachte

Geen

Conclusie

Het verhaal is door een gedegen research erg gedetailleerd en volledig in zijn beschrijving.

Jury : Francois Aelbrecht, René Roeken, Cor Sol.

Film: Restauratie Spyker 1906 (non-fictie, 24'30")

Auteur: Wim Burghout

Strekking

Het terugvinden en de restauratie van een oude auto, een zogeheten Spyker uit 1906.

Verhaalstructuur

De maker heeft voor een moeilijke keuze gestaan. Of een zeer korte versie van het totale proces, of zoveel mogelijk elke stap laten zien in zeer korte shots. Hij heeft voor het laatste gekozen en daarbij het risico genomen dat mensen die geen verstand hebben van auto's het technische deel niet konden volgen. Als je de vertelstructuur bekijkt dan is de maker er in geslaagd een zo volledig mogelijke arbeidsgang van de restauratie te tonen. Die vertelstructuur is wellicht chronologisch bedoeld naar de verschillende bewerkingen, maar het komt hakkelend over omdat door de hele film het vele uiteenlopend werk van zoveel diverse onderdelen je een verwarde indruk geeft. Het is niet altijd duidelijk waaraan men bezig is. De film is wel onderhoudend. De opening is duidelijk en je komt als kijker snel in de sfeer van het thema.

Filmische vormgeving

Filmisch is het geheel goed verzorgd met rustig camerawerk. Goede maar jammer genoeg spaarzame close ups en zelfs een mooie rijder. De tekeningen geven de kijker een beeld van wat er vervolgens door de film getoond wordt.

De muziek naar het tijdsbeeld van de Spyker is passend, maar door aanhoudend dit als ondersteunende sfeermuziek te gebruiken ontstaat er soms wat irritatie. Met name als de muziek op gaat vallen als de beeldpassages niet meer boeien.

De eigenaren van deze bijzondere auto zijn terecht trots op het resultaat van een jaar werk. En de filmmaker mag wat ons betreft delen in die trots als het gaat om het vastleggen van het hele proces.

Vernieuwing, expressiemiddelen en achterliggende gedachte

Geen

Conclusie

Voor de maker wel een volledig beeld van de restauratie, maar voor de onbevooroordeelde kijker aan de lange kant en voor de geïnteresseerde autofanaat mogelijk te kort.

Jury: Francois Aelbrecht, René Roeken, Cor Sol.

Film : Son et Lumière (non-fictie, 3' 47")

Auteur: Jaap Smids

Strekking

Een muzikale, "beeldige" sfeerfilm.

Verhaalstructuur

Leuk idee om de kermis als onderwerp te kiezen bij deze muziek. Toch heeft de maker een kans laten liggen door terug te vallen op (steeds)dezelfde beelden. We zien sommige shots wel 5 à 6 keer. Hierdoor mis je de verrassing en zakt de aandacht voor de film weg.

Filmische vormgeving

De montage is geslaagd. Klap synchroon, maar de maker slaagt er niet in veel afwisseling in het beeldverhaal te brengen. Resultaat: veel herhalingen, we zien vaak hetzelfde. Het hilarisch slot is iets meer afwisselend maar doet de vorige opmerkingen moeilijk vergeten.

De belichting en kleurinstellingen zijn beheerst. Dat geeft wel het vakmanschap van de cameraman weer.

Vernieuwing, expressiemiddelen en achterliggende gedachte

Geen

Conclusie

Een Kermis biedt een veelkleurig schouwspel, maar het beperkte aantal beelden maakt dat de film –ondanks zijn beperkte lengte- al snel in herhalingen valt.

Jury : Francois Aelbrecht, René Roeken, Cor Sol.

Film : The Way of Fear (fictie, 6'20")

Auteur: José Bibian

Strekking

Hoe een obsessie je leven kan beïnvloeden: een getraumatiseerde vrouw raakt in een angstpsychose door een onverklaarbare verschijning.

Verhaalstructuur

In de opening maken we kennis met de hoofdpersoon die naar later blijkt sterk wordt beïnvloed door waarschijnlijk ervaringen die de maker ons niet meegeeft. Door het ontbreken van een oorzaak moet je als kijker even schakelen om de geloofwaardigheid van de flash forwards te accepteren. De plot is (voor de één) verrassend en goed gekozen en (voor de ander) redelijk voorspelbaar. Duidelijk is wel dat de vrouw er niet vanaf is door een taxi te nemen.....

Filmische vormgeving

Mooi openingshot dat weliswaar wat lang "staat". Hier kan gedecoupeerd en gemonteerd worden zonder dat het missen van de bus voortijdig wordt "weggegeven". De vrouw speelt haar spel redelijk al zit het soms op het randje van overacting. Hier had de regie wel wat strenger mogen zijn. De locatie en de weersomstandigheden dragen goed bij aan de dramatiek van de film. De vertelling zelf heeft wel een goede continuïteit en de muziek is passend.

Beoogt de film in Groot Brittannië te spelen?

Vernieuwing, expressiemiddelen en achterliggende gedachte

Het niet-inlossen van de vraag over de oorsprong van de psychose maakt de suspense groter.

Conclusie

Acteurs regisseren voor film is iets anders dan voor het toneel. Bij de laatste moet de expressie (uit)vergroet worden maar dat leidt bij de film al snel tot "overacting".

Jury : Francois Aelbrecht, René Roeken, Cor Sol.

Film : Aantrekkingskracht (non-fictie, 5'40")

Auteur: Bert van der Leij

Strekking

Een oproep aan de kijker om ook naar Marrakesh te komen en te genieten van het sprookje uit 1001 nacht.

Verhaalstructuur

Marokko in vogelperspectief. Hiermee in de hele beeldvorming omschreven. De veelheid van beelden geeft het dynamische karakter van het plein wel goed weer.

Filmische vormgeving

Wat we in de film feitelijk zien zijn niet de sprookjes uit 1001 nacht maar een impressie wat er zoal op een dag op het Djemaa el Fna-plein nabij de Souk van Marrakesh gebeurt. De camera blijft op afstand en er wordt gefilmd vanaf de veilige hotelkamer, waardoor de kijker niet echt betrokken wordt.

Een overzicht vanaf grote hoogte met ontmoetingen vanuit dit overzichtelijk standpunt. Het is moeilijk zonder dichtbij-opnamen de actie te filmen om echt een begeistertend verhaal te brengen. Zelfs met wat de beelden tonen blijft men als kijker in het ongewisse, kijk b.v. het dansen: is dit voor de toeristen of voor eigen beleving van de dansers of de bevolking?

Het commentaar is speels en passend bij de sfeer van de film.

Een aansporing om in een museum deze sprookjeswereld te beleven, helpt daarbij niet veel.

Vernieuwing, expressiemiddelen en achterliggende gedachte

Geen

Conclusie

De titel doet veel vermoeden, maar de aantrekkingskracht is kennelijk niet voldoende om de camera te midden van het feestgewoel te storten.

Jury : Francois Aelbrecht, René Roeken, Cor Sol.

Film : Concentratiekamp Sachsenhausen (non-fictie, 4'24")

Auteur: Joop Topma

Strekking

Een korte impressiefilm over het concentratiekamp Sachsenhausen in Duitsland.

Verhaalstructuur

De maker leidt ons rond over het terrein en vraagt met zijn gekozen beelden aandacht voor de aanwezige nog overgebleven objecten, die getuigen van de wreedheden, die hier zijn begaan.

Filmische vormgeving

Door het registrerende, bijna afstandelijke karakter van de film brengt alleen de toegepaste muziek enige emotie. Als beeldverhaal zeer algemeen. De camera is wel met zorg gevoerd alhoewel er veel met totaalbeelden is gewerkt. De camera heeft stabiele beelden geregistreerd.

Het blijft een oppervlakkige rondleiding met een goede passende muziek. De film mist emotie.

De stem is duidelijk en somber, passend bij het thema.

Vernieuwing, expressiemiddelen en achterliggende gedachte

Geen

Conclusie

De camera blijft op afstand en de film ontbeert daardoor emotie.

Jury : Francois Aelbrecht, René Roeken, Cor Sol.

Film : De Dolle Kunstwerken (non-fictie, 2'15")

Auteur: Albert Bokslag

Strekking

Een kijkstuk naar inderdaad dolle kunstwerken zoals de titel aangeeft.

Verhaalstructuur

Impressie van de kunstwerken in Basel. Na een ietwat verwarrende Parijse intro komen we op de plek van deze film. Daar toont de maker ons diverse kunstige voorwerpen, die aangedreven lijken door water.

Filmische vormgeving

Kort en met duidelijke close-ups worden de kunstwerken getoond. De keuze om e.e.a. op de muziek te monteren komt de film ten goed. De lengte is net lang genoeg om niet te verzadigen.

Men ervaart erg actieve bewegingen onderschreven door evenzo actieve muziek.

Het geheel is een kijkstuk, met geslaagde opnamen, maar heeft het ook een inhoudelijke betekenis?

Jury : Francois Aelbrecht, René Roeken, Cor Sol.

Film : De Kikker (non-fictie, 12'0")

Auteur: Hans van Doorne

Strekking

Verrassend op een verkeerd been gezet door de titel. De kikker blijkt een nostalgische stoomlocomotief. Een waardevol filmdocument voor alle vrijwilligers die betrokken zijn bij het in stand houden van dit unieke vervoermiddel.

Verhaalstructuur

Het verhaal splits zich op in twee delen.

1. De voorbereiding, het poetsen, kolen en water inslaan.
2. De rit met de stoomtrein. Hierbij blijf je als kijker wel wat met je verwachting zitten: de trein rijdt. Maar wat is het doel? Toeristische attractie of gewoon van A naar B? Hoe aansprekend is de rit voor de reizigers en voor de vrijwilligers?

De neutrale kijker, die het uitsluitend met de beelden en de voice moet doen, wordt niet echt betrokken bij het geheel. Het verhaal blijft wat oppervlakkig.

Filmische vormgeving

Het camerawerk valt op door zijn mooie close-ups, camerastandpunten en de scherpte. Zowel aan boord als van buitenaf. Jammer dat er hier en daar springers in de film zitten. De trein rijdt ook enkele keren links-rechts of rijdt hij dan terug? Ook het soms weglaten van het live geluid doet afbreuk aan de continuïteit en de live stemmen zijn soms moeilijk te verstaan. Ook de klank van de voice wordt eentonig ervaren.

Vernieuwing, expressiemiddelen en achterliggende gedachte

Geen

Conclusie

Film is emotie en die wil de kijker terugvinden in de betrokkenheid van de vrijwilligers of van de reizigers aan boord van de trein ("human interest"). Beide blijven uit.

Jury : Francois Aelbrecht, René Roeken, Cor Sol.

Film : De Lichtknop (non-fictie, 7'30")

Auteur: Wim Noback

Strekking

Hoe simpel kan het zoeken van een filmverhaal zijn. Een origineel, humoristisch gegeven over zowat het belangrijkste attribuut in de filmclub.

Verhaalstructuur

De voice-over draagt het verhaal, schetst het ontstaan van het probleem, de irritatie, die dat opwekt en de oplossing, die wordt gekozen. De maker vertelt via goede close-up opnamen, begeleid met een inhoudelijk goede voice over, de gedrevenheid van een filmclublid/technicus. Hij ontwerpt een ongewone maar briljante oplossing voor aan een vooraf schijnbaar onoplosbaar probleem.

Filmische vormgeving

Duidelijke beelden en als film een set-up voor creatieve technici in filmclubs. De film heeft een prima verteltempo en door een informatieve voice goed te volgen. Goede verhouding geluidsmix en uitstekende verstaanbaarheid maakt dat het verhaal goed te volgen is. De beelden zijn raak en volgen het verhaaltempo goed. Het eindshot staat!

Vernieuwing, expressiemiddelen en achterliggende gedachte

Een prachtige clubfilm die in het filmarchief van de club niet mag ontbreken. De clou is leuk bedacht. Humor is een van de moeilijkste onderwerpen voor film en hier wordt bewezen dat het niet onmogelijk is een humorvolle film te maken.

Conclusie

Leuke film die maar weer eens laat zien hoe inventief filmers kunnen zijn.

Jury : Francois Aelbrecht, René Roeken, Cor Sol.

Film : De Pauw (non-fictie, 15'29")

Auteur: John Smal

Strekking

Een film die het montageproces laat zien van dit kunstwerk.

Verhaalstructuur

De film vertelt het verhaal van het maken van een sculptuur van begin tot eind en het plaatsen, alsmede de onthulling ervan.

Voor de kunstenaar John Spek een waardevol document wat hij zal koesteren, omdat de film op zijn website integraal en prominent¹ wordt aangeboden. Voor de neutrale kijker is het een afstandelijk productieprocesfilm geworden met name door het ontbreken van antwoorden op de vragen zoals; wat inspireerde de kunstenaar om voor de pauw te kiezen? Waarom op deze rotonde een kunstwerk? Wat vinden de bewoners er van?, etc. hierdoor wordt de film uitsluitend als technisch ervaren. De afstandelijkheid die je als kijker ervaart wordt benadrukt door de informatie via tekst onder in beeld te geven. Ook als de kunstenaar naar de camera praat. Wat wilt de maker? Dat we kijken of lezen?

Filmische vormgeving

Het valt meteen op welke groteske mechanisatie er nodig is bij het uitsnijden van de onderdelen voor het maken van het kunstwerk. Dat is overigens goed in beeld gebracht. Soms schiet de editor (montage) hier wat te kort met de balans tussen de mechanische geluiden en de toegevoegde voice over. Afzonderlijke beeld en geluidsoptnamen helpen hierbij; Dan kan het bij de montage in balans gebracht worden. De camera is wel creatief gebruikt met een goede licht instelling, b.v. bij het lassen. Soms moet men in de verhaallijn even op zoek, naar, wat gebeurt er nu ? Dit vooral bij het werk aan de kop en borst van de pauw. Het geheel geeft wel een duidelijk beeld van de opbouw. Er zijn mooie close-ups te zien. Helaas is het commentaar van tijd tot tijd niet ter zake.

Vernieuwing, expressiemiddelen en achterliggende gedachte

Geen

Conclusie

Een belangrijk document voor de maker, maar de onbevooroordeelde kijker mist (te) veel achtergrondinformatie.

Jury : Francois Aelbrecht, René Roeken, Cor Sol.

¹ Wat bij de jury wel de vraag oproept of hier sprake is van een opdrachtfilm dan wel een productie van de maker op eigen initiatief, die door de kunstenaar John Spek is omarmd. Maar daarover buigt de wedstrijdorganisator zich.

Film : Het land van de sprookjesstenen (non-fictie, 12'30")

Auteurs: Ab en Iris van der Veen

Strekking

Een toeristische excursie in Turkije van Antalya naar Cappadocië.

Verhaalstructuur

Een verzorgd reisverslag met veel informatie via de tekst. Het blijft veelal informatie die je als kijker snel weer achter je laat waardoor de betrekkingkracht van de film zich nauwelijks ontwikkelt.

Filmische vormgeving

Een klassieke inleiding (hoe kan het anders?) met moskeeën en dansende Darwits. Opvallend is de keuze van de maker voor het filmen van statische onderwerpen, de filmkijker wordt snel teleurgesteld als er dynamiek in het beeld ontbreekt, dat is nu eenmaal de kracht van het medium. De stilstand bij de feeënschouwen in Cappadocië is vrij algemeen maar de goede voice-over zorgt hier voor enige meerwaarde. De muziek is bij delen vrij eentonig. Het gebruik van superlatieven: "Fantastische en boeiende uitzichten" geven de kijker een kritisch gevoel als deze niet door hen als zodanig worden ervaren, dus liever beeldbewijs dan woordbewijs.

Een compliment geldt de camera, die onder moeilijke omstandigheden stabiel is en blijft.

Vernieuwing, expressiemiddelen en achterliggende gedachte

Geen

Conclusie

Een mooi excursieverslag van een mooi stuk natuur en cultuur gebied wat een absolute aanwinst is voor het familie archief.

Jury : Francois Aelbrecht, René Roeken, Cor Sol.

Film : Het Longeren (non-fictie, 11'0")

Auteur: Kees Koren

Strekking

Een film over het voorbereiden en uitvoeren van het longeren (aan een lange lijn trainen) bij paarden.

Verhaalstructuur

Een informatieve registratie van het (bij de jury onbekende) begrip "longeren". Goed idee om een stagebegeleidster te introduceren om alle noodzakelijke handelingen aan te vertellen. Maar houd haar dan ook in de film en laat de meisjes het haar vertellen, nu praten ze plotseling tegen de kijker.

Filmische vormgeving

Zeer technisch en erg volledig, zo verlopen de handelingen bij het optuigen. Opmerkelijk is hierbij de rust van het dier. Het laat alles toe en het gaat gepaard met een goede toelichting via de voice over. Pas bij het ronddraaien bij de oefeningen met het paard komen we te weten wat eigenlijk het longeren is. Dit dan weer volledig uitspitten neigt naar langdradigheid mede door veel hetzelfde beeldkader. Wel zijn de opnamen op zichzelf aannemelijk. De uitleg is duidelijk en de live voice doet het goed, ook wat sfeer betreft. Het camerawerk met de lange shots en het gegeven dat de camera tijdens de opname het detail opzoekt is niet storend maar functioneel.

Vernieuwing, expressiemiddelen en achterliggende gedachte

Geen

Conclusie

Een eenvoudig onderwerp dat eenvoudig benaderd is.

Jury : Francos Aelbrecht, René Roeken, Cor Sol.

Film : Illuminade 2013 (fictie, 1'50")

Auteur: Hans van Doorne

Strekking

Animaties met de bezienswaardigheden van het Amsterdam Light Festival Illuminade 2013.

Verhaalstructuur

Een korte impressie van speciale lichtkunstwerken die te zien waren tijdens het internationale lichtfestival Illuminade te Amsterdam. Een aantal kunstwerken is geanimeerd weergegeven. Het icoon van de I-pad vormt het schakelend element in de voortgang van de film.

Filmische vormgeving

Prachtig uitgelichte kunstobjecten (lichtkunst) vormen het decor en het onderwerp van deze sfeervolle film. De maker heeft gekozen geen extra informatie te geven dus blijft de kijker zoeken. Als dit de bedoeling van de maker is geweest is hij daar in geslaagd. De film is goed onderhoudend als interludium. De weinige sfeer komt van de toegepaste muziek.

De muziek is prima gekozen. Door animatie wordt enige ontwikkeling in het verder nagenoeg statische beeld gebracht. De beelden zijn in de blinkbaar moeilijke omstandigheden mooi scherp opgenomen. De verantwoording aan het einde van alle lichtwerken is wat aan de lange kant.

Vernieuwing, expressiemiddelen en achterliggende gedachte

Het gebruik van de I-pad als medium om de film "live" te starten is goed gevonden.

Jury : Francois Aelbrecht, René Roeken, Cor Sol.

Film : Jack Terrible (non-fictie, 14'00'')

Auteurs: Clubfilm Realtime

Strekking

Een filmisch portret van een bijzonder man.

Verhaalstructuur

In een kennismakingsgesprek bij de waterpartij wordt duidelijk dat Jack een moeilijke jeugd heeft gehad. Tijdens het bezoek bij hem thuis zoomen we dieper in op zijn wijze van communiceren. Uiteenlopende grafische uitdrukkingen laten zien dat hij door heel zijn levenspad het geloven in God verpakt in zijn schilderijen en poëzie. Vanaf de eerste kennismaking hebben we te maken met iemand met een fysieke beperking. Echter, het personage blijkt niet mentaal beperkt, op te maken uit de beschrijving die Jack van zichzelf geeft tijdens de ietwat eentonige wandeling met de interviewster. Als kijker blijf je hopen op de schilderijen en de poëzie maar die komen na een duidelijke wending in het tweede deel ruim aan bod. Die wending uit zich ook door de geloofsbeleving van Jack waaruit dan toch weer een zweem van mentale beperking blijkt (zijn verwachting om wereldberoemd te worden).

Filmische vormgeving

Technisch kan men spreken van goede opnamen met vooral afwisselende beeldkaders van totalen, halftotalen en close-ups, goede montage en een goede audio laag.

De film blijft wat aan de oppervlakte, door dat vele elementen niet verder uitgediept worden.

Filmisch is het medium niet helemaal uitgenut, met name aan de waterkant, waar filmisch weinig interessante dingen gebeuren. Het interview blijft bij de mensen en ook in de werkkamer blijft het bij registreren. De film zou aan waarde en aan snelheid winnen indien veel van de interviews als geluidband bij andere beelden gebruikt zou worden.

Conclusie

Door weinig verdieping blijft de film te veel aan de oppervlakte.

Jury : Francois Aelbrecht, René Roeken, Cor Sol.

Film : JK Photography (non-fictie, 3'40")

Auteur: José Bibian

Strekking

Back stage video van een fotoshoot bij Macho's & Diva's (als -min of meer?- reclamefilm¹) voor JK Photography.

Verhaalstructuur

Mooie meisjes en jongens wisselen in niet al te snel tempo het beeld en worden aan elk eind van het shot met een "flitsje" bevroren als foto. Dit blijft het artistieke concept van de maker waardoor het te veel hetzelfde wordt en de aandacht verslapt. Aan het einde blijkt dat de foto's nog behoorlijk gemanipuleerd zijn ten opzichte van de stills van het videobeeld.

Filmische vormgeving

De film begint veelbelovend. Maar kent te veel lange standpunten.

Het lijkt een volledig verhaal voor wat de afwisseling in de fotosessie betreft, maar voor de filmische waarde ontbreken veel close ups, zelfs extreme close ups ondermeer van het fototoestel, de lens, de fotograaf. Ook een nog flitsender supersnelle montage (minder zoombewegingen) zou een meerwaarde geven. Bij de totaal opnamen is wel de beeldvorming goed en het bloemenkroontje bij het meisje wekt enige emotie.

De gekozen muziek maakt de film uiteindelijk ritmisch, maar ontbreekt in de credits.

Vernieuwing, expressiemiddelen en achterliggende gedachte

Geen

Conclusie

Dynamische muziek draagt de toch wat trage beelden.

Jury : Francois Aelbrecht, René Roeken, Cor Sol.

¹ De wedstrijdleiding bepaalt of een film wordt toegelaten tot de wedstrijd en de jury beoordeelt een film zoals aangeboden.

Film : Keukenhof (non-fictie, 2'28")

Auteur: Netty Kemper

Strekking

Impressie van een bezoek aan de kleurrijke Keukenhof.

Verhaalstructuur

De maker kiest een onderwerp waarbij het moeilijk wordt erg creatief te zijn. Het verhaal van de Keukenhof zal ondertussen al wel 100.000 maal verteld zijn en dan moet de maker iets creatiefs bedenken. Op zijn minst zou dat in de titel gevonden kunnen worden. Nu geeft de titel meteen al de inhoud van de film weg. Denk dan aan iets als: "Kleurenpracht" of "Bloemenfeest"

Filmische vormgeving

Door rustig en stabiel camerawerk is er een sfeer gecreëerd die bij het thema past. Door ook daarbij passende muziek te kiezen is het geheel goed passend. Probeer bij een volgende film nog meer op inhoud te concentreren ("wat wil je vertellen"), waardoor je een nog breder publiek bereikt.

De totaalbeelden van het bekende bloemenpark zijn mooi, maar als kijker verwacht je meer en dat komt niet. Aanvaardbaar zijn wel de tussenshots met bezoekers, het broodje met worst minder. Het is wel prettig kijken door de kleurenpracht maar als filmverhaal wat mager. Op te merken nog is de keuze van de rustige muziek.

Vernieuwing, expressiemiddelen en achterliggende gedachte

Geen

Jury : Francois Aelbrecht, René Roeken, Cor Sol.

Film : Mijn Verhaal (non-fictie, 4'50")

Auteur: Wout v.d. Brink

Strekking

Een subjectieve benadering van de maker zelf.

Verhaalstructuur

Een film, die de twee hobby's van de maker laten zien. Zelfs de reden van aankoop van zijn eerste camera krijgen we mee als info. We krijgen een goed beeld van beide hobby's. De man is duidelijk bezeten van het observeren en in beeld brengen van vogels, maar ook herfstbeelden en reisimpressies blijven voor zijn camera niet onberoerd.

Filmische vormgeving

De hobby van natuurfilmer wordt met de camera uit de hand getoond, wat een beetje ongelukkig voor komt. De jury meent dat bij natuuroptnames, met alle instellingen op uiterste tele-stand, een camera op statief toch meer gewenst is.

De keuze om de namen van de vogels met grote tekstblokken onder aan te geven is wat aan de stoere kant, maar wel passend. Je kunt je wel de vraag stellen of het belangrijk is deze info te geven terwijl de voice doorgaat.

De muziek van Jean 'Toots' Thielemans is passend en onderhoudend gebruikt. De fraaie dichtbij opnamen van de vogels en de natuur zijn prachtig gemaakt en gebracht in een vlotte montage.

Vernieuwing, expressiemiddelen en achterliggende gedachte

De maker in beeld als onderwerp van zijn eigen film.

Conclusie

Met nog meer beelden zou een breder verhalende film gemaakt kunnen worden, maar belangrijker nog is dat de maker over zijn motivaties om voor deze hobby's te kiezen meer prijsgeeft. Dan wordt het interessant!

Jury : Francois Aelbecht, René Roeken, Cor Sol.

Film : Nationaal park Oulanka (non-fictie, 4'0")

Auteur: Albert Bokslag

Strekking

Dit "beeld van natuurgeweld", zoals de maker aangeeft, van een klein stukje Lapland levert helaas maar een korte impressie van dit mooie stukje natuur.

Verhaalstructuur

Er is weinig structuur in het verhaal. De maker volgt een stukje van de Oulankajoki rivier in Lapland, die zelfs bij minus 23 °C niet bevriest. Door de keuze van de maker om al direct met het mooiste te beginnen, zakt de aandacht weg naarmate we meer besneeuwde takjes en – als hoogtepunt- de waterspreeuw te zien krijgen. De titel doet meer vermoeden dan de film in korte tijd te zien geeft: ook hier geldt wie, wat, waar, wanneer, waarom. Helaas een verkeken kans.

Filmische vormgeving

Met overigens prachtige beelden van een bijna betoverend landschap geeft de maker aan dat hij de camera goed kan hanteren. De dans van de ijsschotsen is mooi in beeld gebracht met treffende muziek. Camera is stabiel bij vaste opnames, jammer dat bij de pan's de beelden wat schokkerig overkomen. Dit valt bij een film met vrij veel stilstaande beelden van natuurelementen nog meer op.

De rivier stroomt, veraf en dichtbij en, jammer genoeg, vertelt de toelichting bij de beelden veelal wat het beeld ook toont. Teksten moeten een meerwaarde aan de beelden geven. En er blijft veel te vragen over bij de kijker over het enkele honderden vierkante kilometers grote natuurpark, dat veel meer omvat dan alleen dit stukje rivier.

Vernieuwing, expressiemiddelen en achterliggende gedachte

Geen

Conclusie

De vijf W's: "wie, wat, waar, wanneer, waarom" wil de kijker ingelost zien. Alleen sprookjesachtige beelden vormen dan boeiend onvoldoende schouwspel.

Jury : Francois Aelbrecht, René Roeken, Cor Sol.

Film : Niet pesten! (fictie, 5'10")

Auteur: José Bibian

Strekking

Hoe je pro-actief een wending aan je probleem kunt geven.

Verhaalstructuur

Een wat onwerkelijk scenario waarin het moeilijk te begrijpen is dat een, op het eerste gezicht, erg lijdzaam meisje toch het initiatief neemt om haar grootste belager (in onfortuinlijke toestand) met een bloemetje te bezoeken. De dramatische flashbacks komen als sequentiële verhaalelementen over. Door dit isolement waarin oorzaak wordt gemist komt de dramatiek niet als geloofwaardig over.

Filmische vormgeving

De weg met de bloemen is lang maar toch aanvaardbaar, onderbroken door flash-backs, waarin het gedrag van de pesters reëel en in dubbel beeld wordt gebracht. Filmisch is deze productiegoed verzorgd met een duidelijke audiolaag waarin de dramatische muziek erg dominant aanwezig is en een belangrijk deel van de sfeer bepaalt.

Het einde met de bloemen is duidelijk, het allerlaatste shot minder: nodigt haar belaagster uiteindelijk toch uit tot de thee (of is het haar moeder)?

Vernieuwing, expressiemiddelen en achterliggende gedachte

Een actueel onderwerp redelijk goed in beeld gebracht.

Jury : Francois Aelbrecht, René Roeken, Cor Sol.

Film : Potsdam (non-fictie, 4'28")

Auteur: Joop Topma

Strekking

Een (al te) vluchtig bezoek aan het Duitse Potsdam.

Verhaalstructuur

De opening van de film komt geweldig over. Met een onscherpe achtergrond en een duidelijke titel scheidt de maker grote verwachtingen. Als we dan de gebouwen zien, zakken die verwachtingen een beetje weg. De gebouwen zijn wel mooi in beeld gebracht maar we missen diepgang. Als dan aan het eind van de film verteld wordt wat we allemaal gemist hebben, doet dit afbreuk aan de film.

Filmische vormgeving

De camera levert rotsvaste beelden en komt zeer verzorgd over. Jammer dat de beelden in de tuin wat overbelicht zijn. De afwisseling in beelduitsneden is wat beperkt.

"Emma Mode en Lebenskunst. Dit heet de Hollandse wijk gebouwd door . . ." maar wat was de aanleiding daartoe? Als de film meer vragen opwerpt dan antwoorden geeft, haakt de kijker af.

Wellicht is het voor de film beter daar wat dieper op in te gaan dan op te sommen wat er te zien is, of wat we (door tijdgebrek) niet gezien hebben

De commentaarstem is wel duidelijk maar komt eentonig over en straalt geen enthousiasme uit.

Vernieuwing, expressiemiddelen en achterliggende gedachte

Geen

Conclusie

Een beetje een gemiste kans!

Jury : Francois Aelbrecht, René Roeken, Cor Sol.

Film : Unknown (non-fictie, 12'50")

Auteur: Adrie Bijsterbosch

Strekking

Een goed uitgewerkt historisch verhaal over de missie van een neergeschoten Halifax bommenwerper, dat verrassend begint met de kinderen van de Jan Ligthartschool. Aan het eind van de film wordt duidelijk waarom de maker hiervoor gekozen heeft.

Verhaalstructuur

In een duidelijk lineair opgebouwd verhaal wordt met hedendaagse getuigenissen en archiefbeelden het verloop van de raid en de crash verteld. Opvallend zijn hierbij de beeldwisselingen van nu en toen, terwijl toch een goede vertelcontinuïteit behouden blijft.

De film blijft boeien; ook het slot waar de motivatie van de kinderen duidelijk wordt is goed uitgewerkt. Hier had de film ook mogen eindigen want de motivatie van de kinderen komt beter bij de kijker binnen dan een algemene dramatisch geformuleerde epiloog. De relatie met de titel van de film wordt duidelijk in het opschrift van het monument.

Filmische vormgeving

Het historische deel wordt prima ondersteund met archief filmbeelden en overzichtelijke kaarten. Er is vermoedelijk veel werk besteed aan de research. Ook de afwisselende interviews met ooggetuigen vormen een toegevoegde waarde. De geschiedschrijver bij het eenvoudige maar op zichzelf bijzondere monument speelt een centrale rol in de verhaallijn. Wat minder goed tot uiting komt, is wat er uiteindelijk bij de hedendaagse reconstructie van de kanaaloever (niet) wordt gevonden.

Opvallend is de prima verstaanbare, professionele voice-over stem, die met een inhoudelijk goede teksten hier veel toe bij draagt. De cameravoering is beheerst, de verhaallijn stabiel. Ondanks de tragedie een ongewoon levend brengend document.

De geluidmix van de schoolkinderen bij het monument is helaas in onbalans.

Vernieuwing, expressiemiddelen en achterliggende gedachte

Geen

Conclusie

Een bijzonder document, dat een lokale geschiedenis en de betrokkenheid van de jeugd met het verleden goed vastlegt en weergeeft.

Jury : Francois Aelbrecht, René Roeken, Cor Sol.

Film : Vogelkenners (fictie, 2'15")

Auteur: An van Norren

Strekking

Kinderen worden door boswachters overhoord over hun opgedane kennis van vogels. Een film die als een klassenregistratie neergezet wordt. Aan het eind blijkt toch dat er meer achter zit. Met een leuke en verrassende clou.

Verhaalstructuur

Een film, helaas zonder al te veel structuur.

Filmische vormgeving

Waarom de kinderen buiten de klas worden overhoord en daar terug naartoe moeten is niet duidelijk. Wellicht is het geheel een, zij het lange, aanloop naar het komisch slot met reactie van de jongen op de vraag naar zijn naam. Technisch is veel gefilmd vanuit een eenzijdig standpunt en niet alle opnamen zijn even scherp. Mits met in achtneming van de actielijn kan men andere camerastandpunten innemen. Dat verlevendigt het schouwspel.

Vernieuwing, expressiemiddelen en achterliggende gedachte

Geen

Conclusie

Een korte grap met een lange aanloop

Jury Francois Aelbrecht, René Roeken, Cor Sol.

Film : Woerkummers over Woerkum (non-fictie, 16'40")

Auteurs: Fulco de Jong, Cor van Es en Kees Koren

Strekking

Een positieve informatieve film bedoeld om toeristen naar Woudrichem te lokken.

Verhaalstructuur

De maker kiest voor een verhaallijn waarin –na een korte algemene/historische inleiding- veel (dezelfde) vragen gesteld worden aan een aantal inwoners/geïnterviewden. In het eerste blijkt vooral de liefde van de bewoners voor hun stadje. Verderop geven hun indrukken niet veel meerwaarde aan wat het beeld toont, noch andersom. De antwoorden zijn allemaal positief en blijven wat diepgang betreft allemaal aan de oppervlakte. Echte conflicten worden nauwelijks benoemd of aangeroerd. Hierdoor krijg je al snel een VVV gevoel en laat je het op je afkomen zonder echt verrast te worden.

Filmische vormgeving

De karakters van de inwoners worden uiteenlopend, soms tegenstrijdig, doorgelicht en het blijkt, dat wat zij vertellen vrij oppervlakkig blijft. De maker doet met deze aanpak een voor de hand liggende keuze, die echter niet kan verbloemen dat er van echte interviews weinig sprake is. Een interview betekent ook: doorvragen als het gevoel bestaat dat er "meer" is. Bovendien heeft de maker niet echt gekozen: zijn de geïnterviewden nu het belangrijkste voor de film of datgene wat zij vertellen over Woerkum. In het eerste geval moeten hun karakters nog meer belicht worden. Als het tweede het geval is komen ze te veel en te lang in beeld en waarover ze vertellen te weinig.

De fotografie en de cameravoering zijn wel goed, zo ook de audio laag.

Vernieuwing, expressiemiddelen en achterliggende gedachte

Geen

Conclusie

De film blijft hangen op het niveau van "talking heads" terwijl de inhoud van wat dezen te vertellen hebben te weinig in fraaie beelden wordt geïllustreerd.

Jury : Francois Aelbrecht, René Roeken, Cor Sol.